

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 21.06.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **4333** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Първоначално делото е образувано по искова молба на Я. Я., чрез адвокат Р. Р., пред Софийски районен съд срещу Агенция „Пътна инфраструктура“ за признаване за установено недължимостта на сума в размер на 4069,98 лв., начислена въз основа на акт за установяване на публично държавно вземане № ПТР-12-21-64/11.06.2015 г. на директора на Областно пътно управление – С. към Агенция „Пътна инфраструктура“. С определение № 4819 от 30.06.2021 г., постановено по адм. дело № 617/2021 г., Административен съд – София-град е повдигнал спор за подсъдност по реда на чл. 135, ал. 5 от АПК, като в мотивите си е приел, че исквата молба, с която е предявен отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1, предл. 3 от ГПК за сумата от 4 069, 98 лв., ведно със законната лихва, следва да се разгледа от Софийския районен съд. Съдът е обосновал извод, че подведомствените на административните съдилища спорове са изчерпателно изброени в АПК, като отрицателните установителни искове не са между тях и гражданскоправеният спор следва да се разгледа по общия исков ред от гражданския съд.

С определение № 16 от 12.05.2022 г. смесен петчленен състав на Върховният касационен съд и Върховният административен съд е намерил, че компетентен да разгледа исквата молба е Административен съд – София-град.

В определението е посочено, че административният съд следва да съобрази и постановеното решение № 19 от 03.01.2020 г., по адм. д. № 8409/2019 г. по описа на Върховния административен съд, първо отделение. С цитираното решение е оставено в сила решение № 222/07.06.2019 г., постановено по адм. д. № 266/2019 г. по описа на Административен съд – Стара Загора, с което е отхвърлена жалбата на Я. с искане за прогласяване на нищожността на Акт за установяване на публично държавна вземане № ПТР-12-21-64 от 11.06.2015 г. на Директора на Областно Пътно управление – С.

към Агенция „Пътна Инфраструктура“.

С молба от 16.05.2022 г. адвокат Р. е направил уточнения, посочвайки, че ищецът иска ответникът Агенция Пътна Инфраструктура да бъде осъден да му плати сумата от 4069,98 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното и изплащане, като обезщетение за имуществени вреди на ищеца, причинени от незаконосъобразните действия на административния орган, изразяващи се в записването (начисляването) по партидата на ищеца на посочената сума, която е била дължима от друго лице - Й. В. Й., развиващ дейност като [фирма], от 05.03.2010 г.

С разпореждане от 17.05.2022 г. производството по делото е оставено без движение, като на ищеца е указано да посочи и опише от какви точно незаконосъобразни фактически или правни действия или бездействия - по кои текстове от закона и на кое точно длъжностно лице или административен орган от структурата на А. са настъпили твърдените вреди и да посочи, дали оспорва обстоятелството, че Акт за установяване на публично държавна вземане № ПТР-12-21-64 от 11.06.2015 г. на Директора на Областно Пътно управление – С. към Агенция „Пътна Инфраструктура“ е бил оспорен от него пред Административен съд, [населено място] и че с решение № 222/07.06.2019 г., постановено по адм. д. № 266/2019 г. по описа на Административен съд – Стара Загора, е отхвърлена жалбата на Я. с искане за прогласяване на нищожността на посочения административен акт.

На ответника А. е дадено указание да представи информация относно изпълнението на Акт за установяване на публично държавна вземане № ПТР-12-21-64 от 11.06.2015 г. на Директора на Областно Пътно управление – С. към Агенция „Пътна Инфраструктура“ и по конкретно на кои дати и с чие имущество са погасени публичните вземания на [фирма], установени с акта.

С молба от 23.05.2022 г. адвокат Р. е направил уточнения. Твърди, че на 05.03.2010 г. Я. Г. Я., който до онзи момент е имал регистрацията като [фирма], ЕИК[ЕИК], е прехвърлил предприятието на едноличния търговец на Й. В. Й., ЕГН [ЕГН], за сумата от 70 000 лв. В чл. 2 от сключения между страните и представен по настоящото дело договор се посочва, че Предприятието [фирма] се прехвърля на приобретателя ведно с всички активи и пасиви, несъбрани вземания, предоставени лицензии и разрешителни с прехвърляне на правоотношенията по сключения трудови и наемни договори, с оглед встъпването и като страна по тях“. С акта на прехвърлянето Я. е прекъснал правната си връзка с едноличния търговец, а Й. е започнал да развива дейност като [фирма], под чуждо име, в нарушение на разпоредбата на чл. 57 от Търговския закон. Прехвърлителната сделка е надлежно вписана по партидата на едноличния търговец в Търговския регистър (вписване № 20100312145820 от 12.03.2010 г., което се установява и от представеното по делото актуално състояние на търговеца), като с оглед публичния характер на регистъра, съгласно чл. 7, ал. 1 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, от момента на вписването вписаното обстоятелство се смята за известно на третите добросъвестни лица, в т.ч. и на ответника А..

С АУПДВ № ПТР-12-21-64 от 11.06.2015 г. на Директора на О. - С. към А. е установено публично държавно вземане на Агенцията към [фирма] (под което име към онзи момент вече е развивало дейност физическото лице Й. Й.) в размер на 4 069.98 лв., като в акта се посочва, че на основание чл. 18, ал. 2 от Закона за пътищата и чл. 17, ал. 1 от Наредбата за специално ползване на пътищата едноличният търговец

дължи такса, считано от 01.01.2011 г., върху която се е натрупала и законна лихва. Към тази дата доверителят ми Я. Я. не е развивал дейност като ЕТ, поради което и не е субект на нарушението, респ. адресат на акта.

От представената по делото Справка за задълженията на Я. Г. Я., ЕГН [ЕГН], от НАП към дата 03.04.2020 г. се установява, че публичните задължения по посочения АУПДВ са записани (начислени) именно по партидата Я. Я., а не на Й. Й..

От представените по делото разпореждания на публични съдебни изпълнители към НАП от 24.02.2020 г., 27.03.2020 г., 27.04.2020 г., 27.05.2020 г., 28.07.2020 г. и 18.08.2020 г. се установява, че въз основа на посочения акт А. се е присъединила като вискател по образуваното срещу Я. Я. изп. д. № 24090003237/2009 г. на ТД на НАП П. - офис С. З., като публичните задължения по акта (главница и лихви) са събрани принудително в пълен размер от патримониума на Я. Я., а не на Й. Й..

Твърди се, че с действията си, изразяващи се в записването (начисляването) по партидата на физическото лице Я. Я. (а не на физическото лице Й. Й.) на сумата по посочения АУПДВ, длъжностните лица от състава на А. са нанесли на ищеца имуществени вреди, еквивалентни на тази сума, тъй като именно в резултат на тези техни действия публичните задължения на [фирма], установени с акта, са погасени с имуществото на Я., а не с това на Й..

В молбата се сочи, че доколкото А. е юридическо лице, същата винаги действа чрез своите служители, а в настоящия случай несъмнено именно длъжностни лица от състава на А. са начислили по партидата на доверителя ми процесната сума, която впоследствие е преминала от неговия патримониум в патримониума на Агенцията. Ирелевантно за ангажиране на имуществената отговорност на ответника в настоящото производство е обстоятелството кое конкретно длъжностно лице от състава на органа е извършило тези действия, тъй като отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е обективна, безвиновна и поради това вината на конкретното длъжностно лице не е елемент от фактическия състав на тази отговорност. В подкрепа на доводите е цитирана практика на ВАС.

По нататък в молбата се сочи, че твърдените вреди са предизвикани от незаконосъобразни действия на административни органи и длъжностни лица при АПК, при или по повод изпълнение на административна дейност и се изразяват в записването (начисляването) по партидата на физическото лице Я. Я. на сумата от 4 069.98 лв., която е дължима от друго физическо лице. Изрично се сочи, че твърдените вреди не са произлезли от административен акт и по-конкретно от АУПДВ № ПТР-12-21-64 от 11.06.2015 г., на Директор на Областно пътно управление-С., към Агенция „Пътна инфраструктура”.

Не се спори, че с Решение № 19 от 03.01.2020 г. по адм. д. № 8409/2019 г. на ВАС е оставено в сила Решение № 222 от 07.06.2019 г. по адм. д. № 266/2019 г. на АдмС - С. З., с което е отхвърлена жалба на Я. Я. с искане за прогласяване на нищожността на АУПДВ № ПТР-12-21-64 от 11.06.2015 г. на Директора на О. - С. към А..

Ищецът поддържа единствено, че установените с акта публични държавни вземания незаконосъобразно са били записани (начислени) по неговата партида и събрани от неговия патримониум, тъй като е следвало да бъдат начислени на физическото лице Й. Й. и погасени с неговото имущество, доколкото от 05.03.2010 г. именно това лице е развивало дейност като [фирма] и именно то е субект на визираното в акта нарушение.

С молба от 17.06.2022 г. ответникът е представил доказателства, във връзка с дадените

указания и е посочил, че задълженията на Я. Я. са обективирани с оглед издадено на [фирма], Булстат №[ЕИК], Разрешение № 2005 от 22.07.2008 г., за специално ползване на пътища, чрез експлоатация на рекламно съоръжение. В разрешението са описани права и задължения, които жалбоподателя следва да спазва и изпълнява.

Според ответника, задълженото лице не е изпълнило задълженията визирани в Разрешение № 2005 от 22.07.2008 г., за специално ползване на пътища, чрез експлоатация на рекламно съоръжение.

Задълженията произтичат от неплащане на такси от страна на лицето получило Разрешение № 2005 от 22.07.2008 г., поради което със Заповед № ЛД-11.1224 от 14.08.2013 г. на Началник отдел в Дирекция „РПИБС”, към Агенция „Пътна инфраструктура” е отнето полученото Разрешение.

Във връзка с неплащането на задълженията е издаден АУПДВ № ПТР-12-21-64 от 11.06.2015 г., на Директор на Областно пътно управление-С., към Агенция „Пътна инфраструктура”. Актът е оспорен по съдебен ред, като жалбата е отхвърлена от Административен съд, [населено място], с влязло в сила решение.

С разпореждане за присъединяване от 14.12.2015 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], офис С. 3., е допуснато присъединяване в изпълнителното производство по изпълнително дело № 3237/2009 г. на ТД на НАП, [населено място] на А., С.-област, по изпълнително основание АУПДВ № ПТР-12-21-64 от 11.06.2015 г., на Директор на Областно пътно управление-С., към Агенция „Пътна инфраструктура”.

С осем броя Разпореждания издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], офис С. 3., издадени в периода 24.02.2020 г. – 18.08.2020 г. е разпоредено разпределение на постъпили суми по изпълнително дело № 3237/2009 г.

Исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127 от ГПК, поради което редовна.

В дадения от съда срок е постъпил писмен отговор от ответника Националната Агенция за Приходите.

След като се запозна с материалите, съдът намира, че делото е подведомствено, местно и родово подсъдно на Административен съд София-град.

На основание чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, съдът указва на ищеца, че следва да установи фактите, на които основава своите искания и от които би черпил благоприятни последици.

След преценка на обстоятелства, касаещи редовността на исковата, визирани в чл. 150 и чл. 151 от АПК, съдът намира, че следва да насрочи делото за разглеждане в открито заседание.

Водим от горното и на основание чл. 157, ал. 1, изр. 2 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

Насрочва делото за разглеждане в открито заседание на 13.07.2022 г. от 09,45 часа.

На основание чл. 154, ал. 2 от АПК конституира страните както следва:

- 1.
- 2.
- 3.

За посочената по-горе дата и час да се призоват страните.

Преписи от настоящето определение да се изпратят на страните.

